

Че дѣйствително има нишки отъ вѣрностъ, какво Карнобатъ е падналъ въ 1368, се види и отъ Саадединъ, споредъ който Мурадъ, слѣдъ тѣй направенитѣ побѣди край Източния Балканъ, потегля къмъ Странджанскитѣ склонове, подъ които взема Нигероли (Хариополисъ на Анна Комнена, съ който се срѣщаме при Команскитѣ нашествия въ XI-я вѣкъ, днесъ Айроболъ, подъ Баба-Ески и Люле-Бургасъ), Къркъ-Клисе (Quaranta Chiese на Bratutti) и Виза (Vissa). Това било именно въ 1368 г. (770). Между тѣй прѣвзетитѣ градове Хамеръ прибавя и Бунаръ-Хисаръ, пакъ въ сѫщата година¹⁾.

Съгласно Хамеръ, Мурадъ слѣдъ тия „петгодишни побѣди“ (отъ 1363 г. (?). оттегля се врѣменно въ Мала-Азия и турия Лалашахинъ съ разиденция въ Пловдивъ като първи беглербенъ на завоеваното въ П-ва (Румелия). Вече когато паднала и София, тая разиденция се прѣмѣства тамъ. (Споредъ Кантемиръ, ed. Tindal. p. 35, първи румелийски беглербенъ билъ ренегатъ х. Орнусъ-бенъ (Ереносъ бей), а Лалашахинъ (Етабеки Шахинъ Лала) е билъ велики везиръ (още отъ 1360 г.). Турскитѣ побѣди надъ българитѣ слѣдъ 1368 г. ни отнасятъ все още не въ съверо-източна

брѣгъ, заедно съ градовете му, е билъ въ фактическитѣ владѣния на турцитѣ. Прѣвъ 1453 г., редомъ съ екипажа около огромния топъ за обсадата на Цариградъ, турцитѣ сѫ взели окончателно тѣй отстїженитѣ въ 1403 г. Черноморски краища.

¹⁾ Интересно е мѣстното прѣдане за падането на крайбрѣжнитѣ български земи подъ днешната турско-българска граница между Атлиманъ и Агатополь (Ахтополъ). Подъ Атлиманъ се намира Урдовиза, която Шкорпилови (М с б., IV. 123 etc.) сѫтатъ да е римската станция Orudiza (ad Burgum), прѣвъ кждѣто е минавалъ римскиятъ путь отъ Созополь (Аполония) за Цариградъ. Съгласно прѣдането, Урдовиза, заедно съ 17 околни села, днесъ въ Турция, образувала тѣй нарѣчената Хасъкия (отъ хасъ = царско имущество; земя подарявана като апанажъ на сultанки, везири и т. н.). По-важнитѣ Хасъкийски села били: Мързово, Граматикъ, Стоилово, Сармашикъ, Гьоктепе, Каравренъ, Конакъ и т. н. До прѣди 40 години тия села били освобождавани отъ разни налози, и всѣка кѫща е плащала само по 60 пари (баджа-парасж). Споредъ прѣдането сultанъ Мурадъ, слѣдъ като прѣвзель Урдовиза, заробилъ „царица Мария“, за която послѣ се оженилъ. Мурадъ подарилъ на царицата 17-те села и то по слѣдния начинъ: позволилъ ѝ да проводи тамъ свой човѣкъ за да обиколи съ атъ колкото мѣсто може за единъ